



מ"ת 58830/12/18 - ממ"ל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 58830-12-18 ישראל נ' ממ"ל

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
המבקש: ממ"ל
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להתיר העברת חומרים מתיק החקירה למטפל הפרטי של המבקש.
2. כנגד המבקש הוגש לבית משפט זה כתב אישום המייחס לו עבירות אינוס, תקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג הגורמת חבלה של ממש), תקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג), תקיפה סתם, כליאת שווא, איומים ושיבוש מהלכי משפט- הכל לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977.
- בתמצית יאמר כי כתב האישום מייחס למבקש את ביצוע העבירות כנגד בת זוגו, עת התגוררו יחד בבית הוריו של המבקש בטבריה.
3. במסגרת החלטתי מיום 12.2.19 הורתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. באותה החלטה נתתי דעתי למאפייני אישיותו של המבקש ומורכבות מצבו, אולם לאור חומרת העבירות, אי רצונו של המבקש להשתלב במסגרת טיפולית שנמצאה עבורו והקושי בחלופה הביתית שהוצעה, סברתי כי אין מנוס מלהורות על מעצר המבקש עד לתום ההליכים.
4. ביום 21.2.19 קיבל בית המשפט העליון (כב' השופט עמית) ערר שהוגש על החלטתי. בהחלטה נקבע כי לאור מורכבות הסוגיה, יש מקום לקיים "ניסוי נוסף" במסגרתו ישוחרר המבקש למעצר בית מלא בבית הוריו בטבריה, בפיקוח אמו ומפקחים נוספים. בהחלטתו אף רשם בית המשפט את הודעת ב"כ המבקש כי בכוונתו לקחת את המבקש לאיבחון וכן לבחינה שמא יש מקום לטיפול תרופתי.
5. בהתאם, ביום 24.2.19 אף אישרתי בקשה מוסכמת ליציאת המבקש לאיבחון במרפאתו של ד"ר דוד יגיל.



6. ביום 25.2.19 הוגשה הבקשה שלפניי, במסגרתה התבקש בית המשפט לאשר כאמור העברת חומרים מתיק החקירה לעיון ד"ר יגיל, תוך מחיקת כל פרט מזהה של המתלוננת, לרבות כתב האישום, הודעות הנאשם, אמו והמתלוננת, החלטות המעצר, תסקיר שירות המבחן וגיליון רישום פלילי.

7. היום נערך דיון בבקשה. ב"כ המבקש שבה על הדברים, תוך שטענה כי העברת החומר נדרשת לשם טיפול ראוי במבקש. הוסיפה, כי עם השחרת פרטי המתלוננת אין חשש לפגיעה בפרטיותה.

מנגד, התנגדה ב"כ המשיבה לבקשה וטענה כי אין לה בסיס חוקי. הוסיפה כי מדובר בפגיעה קשה בפרטיות המתלוננת וכי העברת החומר למטפל תיצור זיהום בהליך. הוסיפה כי אין מניעה שהמטפל יקבל אינפורמציה ישירות מהמבקש.

דין והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי יש לקבל את הבקשה בחלקה.

כפי שצוין הן בהחלטות קודמות שניתנו בתיק, הן בהחלטת בית המשפט העליון והן בתסקיר שירות המבחן, עניין לנו בסיטואציה מורכבת הנובעת בעיקר ממאפייני אישיותו ומורכבות מצבו של המבקש. כאמור, סברתי אני כי בנסיבות העניין ובהיעדר קיומה של חלופה מוסדית אין מנוס מלהורות על מעצרו של המבקש, אולם בית המשפט העליון הפך קביעה זו, הורה על שחרור המבקש למעצר בית בחלופה ביתית ואף מצא לרשום את הודעת ב"כ המבקש לעניין שילוב המבקש בהליך טיפולי.

נוכח נסיבותיו של המבקש וכאשר הוא מצוי במעצר בית, דומה כי ראוי לאפשר את המשך ההליך הטיפולי באופן מיטבי. לטעמי, העברת חלק מהחומרים המבוקשים לעיונו של ד"ר יגיל אכן אפשר שיהיה בהם לסייע במהלך הטיפול ולהעמיד בפני המטפל את התמונה המלאה.

ויאמר, החומרים המבוקשים הינם חומרים אשר בלאו הכי נמצאים בידי המבקש. בנסיבות העניין לא מצאתי כי העברתם לעיונו של רופא-מטפל ולעיונו הישיר בלבד (בשים לב כמובן לחיסיון החל), יש בהם כדי לזהם את ההליך באופן כלשהו, כטענת המשיבה.

אף לא מצאתי כי בגין העברת החומרים, שוב לעיונו של ד"ר יגיל בלבד, יש לפגוע באופן ממשי בפרטיות המתלוננת וזאת כאשר המבקש, שהיה בן זוגה, מצוי אצלו גם כך בטיפול ומן הסתם מפרט באוזניו אודות הקשר. מכל מקום, יימחק מהחומר שיועבר לד"ר יגיל כל פרט מזהה של המתלוננת.

אוסף לעניין זה ולמען הזהירות, כי לא מצאתי להורות על העברת הודעות המתלוננת לעיונו של ד"ר יגיל, כפי



המבוקש בבקשה.

9. לאור כל האמור אני מקבל את הבקשה בחלקה וקובע כי ב"כ המבקש יוכל להעביר לעיונו של ד"ר יגיל את המסמכים הבאים:

- א. כתב האישום.
- ב. הודעות המבקש.
- ג. הודעות אם המבקש.
- ד. החלטות המעצר.
- ה. תסקירי שירות המבחן.
- ו. גיליון רישום פלילי.

יובהר כי בכל המסמכים האמורים יימחק כל פרט מזהה של המתלוננת.

אני קובע כי העברת המסמכים תתבצע לא לפני יום 17.3.19, על מנת לאפשר למשיבה, באם תבחר, להגיש ערר על החלטה זו.

להמציא החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר ב' תשע"ט, 13 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.